

Άδεια άσκησης επαγγέλματος τεχνολόγων ραδιολογίας - ακτινολογίας

Παρά την ύπαρξη του Κανονισμού Ακτινοπροστασίας (έχει γίνει γραφικό πλέον) ποτέ και κανείς δεν ασχολείται με το προσωπικό που εργάζεται στα τμήματα ιοντιζουσών ακτινοβολιών. Ούτε το Υπουργείο Υγείας, ούτε ο αρμόδιος ελεγκτικός μηχανισμός, ούτε οι διοικήσεις των Νοσοκομείων και φυσικά πολύ περισσότερο τα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα και κλινικές.

Έτσι παρατηρείται το φαινόμενο (μοναδικό στην Ευρώπη) να προβαίνουν σε ακτινολογικές εξετάσεις, μαγνητικές τομογραφίες και ακτινοθεραπείες άτομα που δεν έχουν καν την βασική εκπαίδευση με ότι συνεπάγεται αυτό για τον ασθενή.

Η προτεινόμενη από την Ένωση Τεχνολόγων Ακτινολόγων λύση, απλή και εντελώς ανέξοδη για να μπει φραγμός σε αυτή την επικίνδυνη αντιποίηση επαγγέλματος.

Η έκδοση αδειας ασκήσεως επαγγέλματος για τους Τεχνολόγους Ακτινολόγους (Τ.Α.)

Παρά τα εξώδικα που έχουν σταλεί, τις μηνύσεις που έχουν γίνει, τις διαστάσεις που έχει πάρει το θέμα στον τύπο, τις ενημερώσεις που έχουν σταλεί προς τους αρμόδιους υπουργούς, αναπτύσσεται πάντα «αμυντικός μηχανισμός» για να απορροφήσει τους κραδασμούς που προκαλούνται και να περιέλθει ο μηχανισμός στην πρότερη «ηρεμία».

Ποιους εξυπηρετεί αυτή η κατάσταση και ποιοι βολούνται από την αναληγσία του κράτους και των ελεγκτικών μηχανισμών του;

Ποιοι «κερδίζουν» από την μη έκδοση αδειας άσκησης επαγγέλματος των Τ.Α.;

Με ποια συμφέροντα έρχεται αντίθετη η έκδοση μιας τέτοιας αδειας;

Η Ένωση Τεχνολόγων Ακτινολόγων έχει καταθέσει 3 φορές από το 2006 τις προτάσεις της αλλά όλες «κόλλησαν» στην γνωμοδότηση του ΚΕΣΥ.

Οι γνωστικές κατακτήσεις της Ακτινοτεχνολογίας ειδικά το τελευταίο διάστημα παράγονται με γοργούς ρυθμούς. Δεν μπορούμε όμως να ισχυριστούμε το ίδιο και για την ανάλογη νομοθετική παραγωγή ώστε να αφομοιωθούν οι παραγόμενες γνώσεις και πρακτικές και οι τεχνολόγοι να είναι οι νομοθετικά καλυμμένοι για να τις εφαρμόσουν.

Η παραγόμενη γνώση δεν μπορεί να αξιοποιηθεί από μη τεχνολόγους.

Κάθε επιστημονική κατάρτιση για να ευδοκιμήσει θα πρέπει να μπορεί να αφομοιωθεί και να εφαρμοσθεί από τους αντίστοιχους επαγγελματίες εξασφαλίζοντας για τον εαυτό της νομοθετική κατοχύρωση και εντασσόμενη σε ένα ευρύ και ευέλικτο πλαίσιο θεσμοθετημένων αρμοδιοτήτων, με τις οποίες θα βρίσκεται σε

ΤΟ Υ.Υ.Κ.Α. ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΣΕ 3000 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ 10.000.000 ΧΡΗΣΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΟΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΟΥ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΕΤΣΙ «ΠΑΡΑΘΥΡΑΚΙ» ΣΤΗΝ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ ΑΠΟ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ.

συνεχή παραγωγική αλληλεπίδραση. Διαφορετικά είναι καταδικασμένη να κερδίζει την μάχη των εντυπώσεων και να εξυπηρετεί μόνο τα ματαιόδοξα μικροσυμφέροντα ορισμένων.

Αν ανατρέξουμε χρόνια πίσω θα διαπιστώσουμε ότι η Ακτινοτεχνολογία ξεκίνησε να υπάρχει νωρίτερα από τους Τεχνολόγους με την σημερινή επαγγελματική έννοια του όρου και βασίστηκε περισσότερο στην ετυμολογική της σημασία, παρά στην περιγεγραμμένη και καθορισμένη δομή ενός ελεγχόμενου και αυτορυθμιζόμενου ανθρωπιστικού επαγγέλματος.

Αυτή ακριβώς η ανθρωπιστική διάσταση του Τ.Α. και η στενή του ενασχόληση με τον ανθρώπινο παράγοντα,

έχρισε τον Τ.Α. σε «λειτουργό» αναγορεύοντάς τον σε «άοκνο εργάτη» του ανθρώπινου πόνου, χωρίς όμως να συνυπάρξει γι' αυτόν και η ανάλογη ακολουθία της νομικής κατοχύρωσης.

Έτσι η στενή και άστοχη σύνδεση της Ακτινοτεχνολογίας με την μονομερή και «ανιδιοτελή» προσφορά, η ταύτιση της με διάφορες στρεβλές αντιλήψεις και η κακώς εννοούμενη δευτερεύουσα και επικουρική υπόσταση των τεχνολόγων σε ένα χώρο που δέσποζε (και δεσπόζει) το ιατρικό επάγγελμα και οι εκπρόσωποί του, βοήθησαν στο να υπάρξει ακόμα και σήμερα «κενό» νόμου με αποτέλεσμα εν έτη 2010 να αφήνεται κυριολεκτικά στην τύχη, η υγεία των απεικονιστικά εξεταζόμενων και υπό ακτινοθεραπεία ασθενών.

Μελετώντας κανείς τους νόμους και τα Π.Δ. των τελευταίων 25 χρόνων διαπιστώνει σχεδόν την πλήρη απουσία διατάξεων που άμεσα ή έμμεσα επιτρέπουν, προωθούν ή επιβάλλουν κάποιες στοιχειώδης έστω προδιαγραφές των επαγγελματιών που πραγματοποιούν της ακτινολογικές εξετάσεις, μαγνητικές τομογραφίες και ακτινοθεραπείες με σκοπό την διασφάλιση του ασθενούς που προσέρχεται στα νοσηλευτικά ιδρύματα για να ζητήσει υπηρεσίες υγείας.

Ακόμη και στις λίγες περιπτώσεις που κάποια διάταξη θα μπορούσε να λειτουργήσει «υποκινητικά» προς τον Τεχνολόγο είτε δεν εφαρμόζεται ποτέ είτε παρατηρούνται παραμορφωτικές στρεβλώσεις στην εφαρμογή του που αναιρούν οποιαδήποτε θετική επίδραση θα μπορούσε να έχει στο μέλλον.

Αντίθετα το σημερινό θεσμικό πλαίσιο, ο ανεπαρκής τρόπος οργάνωσης και διοίκησης, και η πλήρης απουσία ελέγχου επιτρέπουν ή υποθάλπουν και τα φαινόμενα ανάπτυξης υποκίνησης προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Θα πρέπει η εκπαίδευση του Τ.Α. να αποκτήσει και νομικό αντίκρισμα και όχι να εξαρτάται από τις διαθέσεις της εκάστοτε διοίκησης – επιχειρηματία ή ακόμη χειρότερα

από τις διαθέσεις του κάθε επιστήμονα συνεργάτη μας για το αν θα αναγνωρισθεί ή όχι.

Η πλήρης απουσία ελέγχων έχει δημιουργήσει σήμερα ευνοϊκές συνθήκες και μερικές φορές και κίνητρα για την ανάπτυξη αντιδεοντολογικής συμπεριφοράς και προς τους ασθενείς.

Η αναγκαιότητα έκδοσης άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, των κατόχων τίτλου «Τεχνολόγου Ακτινολόγου» συνίσταται στην ανάγκη να διασφαλισθεί ότι οι κατάλληλα εκπαιδευμένοι επαγγελματίες θα χειρίζονται με ασφάλεια μονάδες παραγωγής Ιοντιζουσών Ακτινοβολιών και μαγνητικών πεδίων για ιατρικούς σκοπούς.

Η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, προστατεύει κατ' αρχήν τους πολίτες και κατόπιν τους εργαζόμενους. Γι' αυτό τον λόγο συνδέεται άμεσα με τα επαγγελματικά δικαιώματα αλλά και τις επαγγελματικές υποχρεώσεις. Η επαγγελματική άδεια θα καλύπτει το σύνολο των δραστηριοτήτων και υποχρεώσεων που θέσπισε η πολιτεία για την άσκηση του επαγγέλματος του Τεχνολόγου Ακτινολόγου. Η κατοχύρωσή τους με την έκδοση της άδειας ασκήσεως προκύπτει από την αντικειμενική ανάγκη να εξασφαλισθεί η ασφαλής και ποιοτικά έγκυρη εκτέλεση μιας εξέτασης ή θεραπείας.

Με αυτόν τον τρόπο θα επιτευχθεί ο δραστικός περιορισμός της αντιποίησης ή της εξάσκησης χωρίς άδεια του επαγγέλματος του Τ.Α. γεγονός που υποβαθμίζει έως το επίπεδο της επικινδυνότητας την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών στους ασθενείς.

Πιστεύουμε πως το Υ.Υ.Κ.Α. πρέπει να δώσει απαντήσεις για ποιο λόγο επιτρέπει την παράνομη αυτή κατάσταση να διαιωνίζεται εις βάρος των πολιτών. ■